D·N
23/9 1953

Sönderskjutet förslag i nykterhetsfrågan

Ingen av remissinstanserna tycks vara riktigt nöjd med det snickerarbete som nykterhetskommittén efter åtta års nöddor lämnat ifrån sig. Hällfasthetsprovet har utfallit långtifrån tillfredsställande. Yttrandena har i en utsträckning som torde vara ovanlig vid behandlingen av ett kommittéförslag förordat helt and.a lösningar av probleme:net än d:n kommittén stannat inför. Enhetsfronten inom denna motsvaras alltså icke av någon samstämmighet på ett vidare plan.

Det viktigaste som kommit fram vid remissbehandlingen är den inträngande kritik som från ett par håll riktats mot utredningen: metodik för att analysera ransonerings:ystemets skadeverk:.ngar. I och för sig är det en förtjänst att kommittén lagt ned stora ansträngningar på att få fram en statistisk bevisning för huvudtesern. Utan en sådan skulle f. ö. nykterhetspolitikernas påstående att ransoneringen befordrat missbruket av alkohol verkat direkt vanvettigt på det stora flertalet människor. Det kan sägas att utredningens värde — i den mån man bortser från det rena materia'.amlandet — står och faller me.l värdet av den bevisning som anförts för huvudtesen om m.:bbssystemets skadlighet.

Kontrollstyrelsen, som i sitt yttrande anförde en rad grava anmärkningar mot analysmetoderna, ruhbade allvarligt tillbaka:n till kommittens bevisföring. Mera i skymundan har utförts en annan undersökning, som från vetenskaplig utgångspunkt tränger ännu djupare in i frågan bur de kvantitativa metoderna kommit till användning i detta fall. Specialundersökningen har utförts vid Statistiska Institutionen i Uppsala av fil. lic. G. Ekl:nd och är bifogad ett remissyttrande från restaurat:rerna. Punkt för punkt underkännes den kvantitativt-statistiska analys som bär upp kommittens resonemang.

SKYDDSGALLER!
För dörrar o. fönster tillverkas och uppsättes, även lås m. m. enligt försäkringsvillkor.
G. HORNSTAMS mek. verkstad
Götgatan 80. Tel. 42 56 56.

Genom att bl. a. beakta faktorer till vilka kommitén ej tagit hänsyn visar Uppsalaundersökningen att konsumtionskurvan ingalunda är så oförmånlig för Sverigen det som kommitén framräknat, utan i stort sett motsvarar utvecklingen på annat håll. De statistiska bevisen för ett uppsuggererat konsumtionsbe:ov underkännes helt. Är denna kritiska vidräkning oanfastlig, lämnar den i praktiken inte sten på sten kvar av kommittens silfermässiga bevis. Metodika misstag har begåtts i en omfattning som gör det berättigat att tala om en skandal för det svenska utredningsväsendet. Det finns all anledning för regeringen att låta ett par av våra främsta statistiska experter granska utredningen. Är kommittens silfveranalys något annat än pretentiös humbug? Det borde kunna fastslås på auktoritativt håll.

Mot bakgrund av den kritik som framförts måste — om inga andra omständigheter tillkommer — kommittens påståenden om ,ystemets övervägande skadliga verkan framsta som rätt och slätt trossatser. Dessa trossatser ter sig vid en fri bedömning helt absurda. De borde i ett allvarligt resonemang väga tjälderlätt vid sidan av de starka skäl som talar för att systemet trots sina svagheter har en icke obetydlig spärrverkan. Det förefaller som om åtskilliga av remissinstanserna tagit alltför lätt på den sociala betydelsen av denna.

Genom remissvaren har prisfrågan ställts i centrum för diskussionen — kommittén sökte av uppenbart taktiska motiv att tills vidare lägga denna på is. Men det är åvägare och mer klargörande att diskutera prisserna parallellt med frågan om restriktionssystemets avskaffande. Allmänheten behöver inte svåva i tvivelsmål om att motbokens förs:vinnande kommer att utlösa krav på högst väsentliga prishöjningar — omedelbart eller på litet längre sikt. Bland de remissinstanser som förordat prishöjningar kan man urskilja en konstruktiv och en doktrinär falang. Den förra, till vilken medicinalstyrelsen och socialstyrelsen hör, vill med mycket betydande prishöjningar på spritdrycker:na, kompletterade med starkösförbundets upphävande och lägre skatt på vin, styra konsumtionen i riktning mot alkoholsvagare drycker. Den senare, som bl. a. företrädes av Nykterhetsvårdsförbundet, vill inte vara med om att alåppa starkölet fritt, utan hoppas enbart på prishöjningar som ett universalmedel. Även om den förra inställningen är mera realistisk än den senare, kan mot båda den invändningen göras att man med prishöjningar väl kommer åt bruket, men icke missbruket av alkohol. Måttlighetsförbrukarna begränsar sina inköp, man får sjunkande siffror i konsumtionsstatistiken, man bakom denna fasad kommer de sociala missförhållandena att förskärpas genom att ekonomin i många hem där spriten har prioritet ytterligare undergrävas. Ett måttligt bruk av alkohol ingår i flertalets vanor här i landet; staten har ingen anledning att tillgripa en prisransonering som för de flesta medborgare kommer att te sig långt mera utmanande och klassbetonad än den kvantitetsbegränsning som vi nu har.

Säkert behöver restriktionssystemet reformeras, men ibland förefaller det som om kravet på systemskifte mest framförs för systemskiftets egen skull, det har blivit en suggestionseffekt så god som någon. I de politiska instanser där frågan kommer att behandlas bör man hålla huvudet kallt inför känslomässiga och doktrinära värderingar. Låt oss få en nykterhetspolitik på verklighetsgrund! Inflebär den nya given att man bara byter ut motboken mot identitetskort och spärrlistor och ersätter kvantitetsbegränsningen med prishöjningar, kommer svenska folket inte att uppskatta förvandlingsnumret. Med hokuspokus löser man naturligtvis inte nykterhetsfrågan — den kräver främst tålmodigt arbete på lång sikt.

Militär omprövning

Tvåmiljardersstrecket har redan passerats av överbefälhavaren i de senaste anslagsäskandena. Han medger att det är betänkligt och utlovar fortsatta undersökningar inom de olika försvarsgrenarna, men häv:dar ändå att anslagskraven för nästa budgetår på sammanlagt 2,2 miljarder — i själva verket .nemot en kvarts miljard mer än årets budget — är "väl grundade". I varje fall var beräkningarna i långtidsplanerna mindre väl grundade — en bedömning som gång på gång framförde:s från kritikens sida före besluten under värrikedagen. Den nya försvarsordningen kommer att visa sig ohållbar, Detta är bara en försmak — större efterräkningar följer längre fram.

Det intressantaste i ÖB:s framställning är att han nu tvingas erkänna det så pass öppet. Han är beklämd, säger:skilt för kostnaderna efter budgetåret 1954—55. Han har satt igång utredningar om en "bottengränsning av de även på längre sikt stigande försvarskostnaderna". Den militärtekniska utvecklingen kan enligt hans mening medföra betydande konsekvenser för försvarets gestaltning, inte minst för "avvägningen mellan försvarsgrenarna". Vad är detta annat än den inre avvägning med hänsyn speciellt till flygvapnets ökade betydelse som kritiken b:gärde förra långtidsbehandlingen i vårsa? ÖB kommer i stället lomande efteråt som om han fått en extra påstötning.

De kalkyler som flygledningen gjort upp visar tydligt att utrymmet för flyget i det fastställda tvåmiljardersförsvaret är alldeles för snävt tillmätt. Flygets utveckling stäcks på det sättet i stället för att planmässigt befordras. För försvaret som helhet vore detta en katastrofal tillbakagång — trots miljardanslagen. Tydligen har denna stränga sakliga och rationella argumentation gjort intryck på försvarsministern, och ÖB:s utredning "inom försvarsledningen" kan väl betraktas som en beställning från det hållet. Statsrådet Nilsson har hittills undvikit att själv ta ställning på förberedande stadier. Han föredrar att ge högsta försvarsledningen chansen att ge största möjliga effektivitet åt lösningar som följer vissa allmänna underhandsdirektiv. Nu har han alltså understrukit kravet att försvarets kostnadsram i stort sett skall bevaras och en anslagsökning till flygvapnets förmån helst förenas med motsvarande jämkningar nedåt på andra håll. Den militärtekniska utvecklingen — åberopad i ÖB:s redogörelse — föreläg väl praktiskt taget lika klar och bestämd i fjol som nu, men då undvek man att ta ställning till den.

Men om ÖB kommer till negativt resultat, om armén och marinen hävdar sina särintressen och sina merkrav till det ytterstra, så att flyget inte får plats under miljardtaket när de största insatserna för dess del fordras om ett eller annat år? Ja, då återkommer avvägningsproblemet ohyfsat till försvarsministern. Då måste han personligen ta ansvaret och träffa ett val i stället för att hålla ÖB i hand eller uppskjuta den besvärliga frågan, som skedde i våras.

Försvarsfrågans läge är avgjort otillfredsställande. Den planläggning och stabilitet på längre sikt som man sade sig åsyfta med besluten vid 1953 års riksdag har inte uppnåtts. Det är tvssjinkelt att i dessa tider av dessa länder eftersträvade omdefiningen av samhällets ekonomiska struktur inte kan ske med bibehållande av äkta politisk demokrati." Den svenska regeringens exempel har såvitt bekant, trots denna direkta tingervisning, inte fått de ryska härskarna att förstå att den "eftersträvade omdaningen av samhällets ekonomiska struktur" går lika bra att ordna utan diktatur; hr Undéns råd tycks tvärtom ha totalt negligerats.

Hr Vysjinskij gav hr Undén

en komplimang under måndagens debatt i FN. Den ryske delegaten åberopade nämligen mot Atlantpakten och det kollektiva säkerhetssystemet över huvud ett uttalande av hr Undén; tydligen åsyftade han några ord i den förra årets utgivna broschyren, enligt vilka Sverige inte kan "väntas deltaga i sanktioner i sådana fall då ett stormaktskrig utbrutit eller :.s vi bedömer läget så att vi befinner oss i farozonen för ett allmänt krig". Detta uttalande hör till de många yttranden i vilka den svenske utrikesledningen i realiteten markerat sitt främhållande av den ståndpunkt som uttrycktes genom det ganska entusiastiska godtagandet av Achesonplanen på hösten 1950. Det ligger inte gär hr Undéns förklaringar, ofta framförda både i Sverige och utomlands, att det är farligt med uppdelning i block; en självklarhet om man därmed vill säga att blockpolitiken är ett tecken på svåra motsättningar, en orimlighet om därmed avses att Sverige ogillar Atlantpakten, en pakt som även för oss, trots att vi står utanför, framstår som ett skydd för freden och friheten. Man får anta att hr Undén glidder sig åt denna klapp på axeln av den ryska expansionspolitikens främste propagandist — även om den ryska pressen och den ryska radion samtidigt beskyller den svenska regeringen för krigshets och reell anslutning till Atlantpakten. En annan deklaration av hr Undén finns i sig Vysjinskij däremot inte förnärlåten att prisa. Vi åsyftar det uttalande av den svenske utrikesministern i riksdagen enligt vilket det måste vara värdefullt om "den faktiska utvecklingen ger stöd för möjligheten av ett tillstånd, där de politiska demokraterna också motsvarande idén om villfärdsstaten så som t. ex. vi här i Sverige söker realisera denna idé. En sådan utveckling kan i längden knappast undgå att påverka även uppfattningen i länder med proletariatets diktatur, där det som helhet vore detta en katastrofal tillbakagång — trots miljardanslagen. Tydligen har denna stränga saklliga och rationella argumentation gjort intryck på försvarsministern, och ÖB:s utredning "inom försvarsledningen" kan väl betraktas som en beställning från det hållet. Statsrådet Nilsson har hittills undvikit att själv ta ställning på förberedande stadier. Han föredrar att ge högsta försvarsledningen chansen att ge största möjliga effektivitet åt lösningar som följer vissa allmänna underhandsdirektiv. Nu har han alltså understrukit kravet att försvarets kostnadsram i stort sett skall bevaras och en anslagsökning till flygvapnets förmån helst förenas med motsvarande jämkningar nedåt på andra håll. Den militärtekniska utvecklingen — åberopad i ÖB:s redogörelse — föreläg väl praktiskt taget lika klar och bestämd i fjol som nu, men då undvek man att ta ställning till den.

Men om ÖB kommer till negativt resultat, om armén och marinen hävdar sina särintressen och sina merkrav till det ytterstra, så att flyget inte får plats under miljardtaket när de största insatserna för dess del fordras om ett eller annat år? Ja, då återkommer avvägningsproblemet ohyfsat till försvarsministern. Då måste han personligen ta ansvaret och träffa ett val i stället för att hålla ÖB i hand eller uppskjuta den besvärliga frågan, som skedde i våras.

Försvarsfrågans läge är avgjort otillfredsställande. Den planläggning och stabilitet på längre sikt som man sade sig åsyfta med besluten vid 1953 års riksdag har inte uppnåtts.

PRESSGRANNAR

Anmärkningarna mot köpet av Estniarionerna, de tunga stridsvagnarna, förestavas ofta av oliust in:. vapenöverenskommelser väster ut. Men det är ormiligt, framhåller Skånska Dagbladet (bf), att Sovjet skulle bestämma var och i vilket land vi bör köpa vår krigsmateriel:

Skåne har i söder och väster, men även i öster, terräng lämpad för stridsvagnsoperationer i stor skala. Menar man allvar med att Skåne skall försvaras till det ytterstra, måste försvaret kunna stödja sig på stridsvagnar. Pansar måste beräknas med pansar, om kampen inte skall bli för ojämn. Det närpansarvapen vi fått fram är förtvistligt. Men man behöver inte mer än ha sett dessa vapen på avstånd för att inse att det krävs mer än överdalig djärvhet för att på öppna fältet lägga kvar och vänta tills de fientliga stridsvagnarna kommit på 100 till 200 meters avstånd. Raketgevär och pansargevär räcker inte, hur effektiva de än är i skogsterräng, nere på slätten. Det är givetvis i hög grad önskvärt att stridsvagnarnas framnyckningar kan avskärmas med jaktflyg. Men det gäller ju också andra militära förbandsklasser. Denna synpunkt :ör inte överdrivas. Även om vi skulle ha tillgång på jaktflyg, finns det inte garanti för att det går segrande ur en strid. Ollgenheterna kan minskas i av att man utnyttjar terrängen både till förflyttningar och anfall.

Även flenden väljer den tidpunkt på dygnet som passar den bäst vid en invasion — och det kan bli mycket dåligt för ett stridsvagnsvapen med svagt eller obefintligt flygskydd. Krigserfarenheterna pekar bestämt i den riktningen. Det har visat sig på den ena skådeplatsen efter den andra. Centralmakterna har för och ersätter kvantitetsbegränsningen med prishöjningar, kommer svenska folket inte att uppskatta förvandlingsnumret. Med hokuspokus löser man naturligtvis inte nykterhetsfrågan — den kräver främst tålmodigt arbete på lång sikt.

Den internationella domstolen har ingen formell rätt att upphäva en turkisk dom, den kan utlsta att om domens hållbarhet enligt internationella sjöfartsregler, den kan påvisa faktiska oriktigheter i de uppgifter varpå domen grundar sig osv., men den har ingen behörighet. Detta innebär naturligtvis inte att det är meningslöst att hänskjuta frågan till den internationella domstolen, nej ingalunda, men man bör känna till dess genska begränsade möjligheter. Följer sig icke de turkiska myndigheterna för de utomordentligt starka anskäl som kommersskollegium framfört i sin redogörelse, så kommer de vid icke heller att vika undan för lärande synpunkter framförda av den internationella domstolen.

Vad som måste kompletteras hänskjutningen till den internationella domstolen är bred internationell upplysning och opinionsbildning i främst alla sjöfartsintresserade länder. Fallet Lorentzen angår England och USA praktiskt taget lika mycket som Sverige och övriga nordiska länder.

Skall en fartygschef kunna behandlas så partiskt som här har skett i främmande hamn, då är fältet öppet, då kan ingen känna sig säker. Vad Sverige här kan göra med är att lämna allt det sakmaterial det förfogar över, utsatserna får givetvis överlåtas åt de olika nationerna att göra, men vi är ganska övertygade om att de kommer att gå i samma riktning, som varit vägledande för den svenska opinionsbildningen. Här är det främst icke fråga om att hjälpa en svensk vitan att hävda internationella rättsprinciper på ett område, där det är ett livsintresse att dylika finns och följs.

Omdömesmaterialet bör redovisas i en form som har största möjliga verkningsgrad och tillåter vid strikt sprldning. Det skall typna en reel saklig kampanj, som uppbådar en kraftig opinion längt utanför Skandinavien.

Regeringskoalitionen fyller strax två år, men koalitionsbröderna verkar inte så livliga att högtidlighålla jubileet, vad det nu beror på. I allmänhet föredrar man att vara tyst. Häromdagen skrev emellertid en bondeförbundstidning att det är "en smula för tidigt att göra upp koalitionens debet och kredit", och "man vet lika litet" om anningen i påståndena om bondeförbundets maktlöshet som i påståndena om partiets diktatur över livsmedelspolitiken. "Det får bli ett ämne för framtida historieskrivare." Väljarna har ändå vågat uttala sin uppfattning, erinrar Upsala Nya Tidning (fp):

I riksdagsmannavalet förlorade bondeförbundet 63.000 röster och socialdemokratin 116.000, medan högern vann 75.000 och folkpartiet 93.000 röster. Den obelliga allianssen hade medfört förtroendeförluster i båda koalitionsägren. Mot denna bakgrund kunde etärkjubileet högtidlighållas.

Till tvåårsjubileet har material samlats som motiverar en sammanfattning av de bondeförbundets statsledares personliga insatser, och bilden blir inte lysande. Hr Persson i Skarpnäck förstår sig inte tillräckligt på den viktiga folkbildningen, men saknar tydligen insikt i förutsättningarna villkor liksom i de brännande problemen om en allmänna skolorganisationen. Jordbruksministern Norup kunde visserligen demonstrera jordbrukspolitisk förslagenhet, men förstår på samma sätt de skattebefriade vägnar. Olyckligast har likväl hr Hedlunds ledning av inrikesdepartementet visat sig vara: karaktäristiskt är en allmän efterlängning efter årsårsgs diskussioner visar det sig att inte bara civilförsvaret allijänt är lika illa försatt. Den ende som åtminstone haft någon tur med sitt uppdrag är vigministern Nilson i Spånstad.

KYRKOMÖTET

sammantrider onsdagen den 23 september 1953, kl. 16.00.

Folkpartiets höstting

i
Internatskolan, Viggbyholm,
torsdagen den 24 sept. kl. 19.30

Borgarrådet
John Bergvall
talar över ämnet
"Var går skiljelinjerna i politiken?"

Ur programmet i övrigt:
Bassångaren **Benkt Benktson.** Vid pianot musikdirektör Maria Linkvist.
Violinisten **Valborg Svensson.** Vid pianot Torwald Sjöblom
Musik. Kaffeservering m. m.
Allmänheten hälsas välkommen.
Fri entré

TUNG VIKTARNAS RING

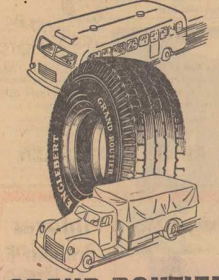

GRAND ROUTIER

Dimension	Grand Routier till belastning pr hjul kg	Lufttryck kg/cm²	Vanliga 12-lag. däck till belastn. pr hjul kg
20 8.25	2.000	6.0	1.700
20 9.00	2.350	6.5	1.900
20 10.00	2.900	7.0	2.000
20 11.00	3.250	7.0	2.200

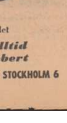

Englebert

Återförsäljare över hela landet
Kvalitetsdäck är alltid billigast – välj Englebert
ENGLEBERT GUMMI AB • ATLASMUREN 1 • STOCKHOLM 6

Bostadsbristen i Sovjet enorm, endast obebodd lägenhet visades

— En för oss nästan chockerande klassiesim präglar de återuppbyggda centrala partierna av Stalingrad, berättade arkitekt Bengt Gate, en av tretton inbjudna, som på tisdagen återkom från en tre veckors resa i Sovjetunionen. Någon genomsnittlig arbetarbostad hade han ej kunnat få se, det hade varit "svårt att ordna".

— Men den rika utsmyckningen med kolonner etc. och en tydligt efterströvad monumentalitet blev en del av den nya centrumbebyggelsen en tämligen direkt kopia på europeiska 1800-talsstäder, även om man samtidigt sökte nå en viss nationalitetsprägel, sade hr Gate.

Några bebodda arbetarlägenheter hade han som sagt inte fått se, men däremot en del färdiga för inflyttning.

— Lägenhetsstorleken är i allmänhet större än i Sverige, 2—3 rum och kök, och sällan några rum under 17 kvm. fortsatte hr Gate, men den tekniska utrustningen i köken är sämre och påminner om att man på sätt och vis är 1 ett nybyggnadsland. Hyrorna är låga, men bostadsbristen enorm.

Det har fler människor i lägenheterna än som limpligen borde bo där, och då menade inte hr Gate att det var särskilt hanaikt, sade han, på särskild fråga utan att man måste dela lägenheterna med andra.

Intendent Erik Thor i Stockholms stads idrottsstyrelse, som varit delegationens "redförande", hade med särskilt intresse studerat belysningen på stora idrottsplatser, som därigenom kunde utnyttjas mera effektivt. Han berättade att en vecka av tiden spenderats på Moskva och resten på olika håll, bl. a. till Rostov vid Azovska sjön, och den nya Donkanalen med en konstgjord sjö av Vänerns storlek. Överallt hade man talat med delegatera om "mir" = fred och vänskap, och hr Thor var personligen övertygad om att detta är en bottenkälig önskan hos den man mött. Hr Thor hade sett en hel del idrott, både korpracitens- och pionjärdito och var mycket imponerad.

Inga hemmafruar

— Värdarna betonade dock att man ännu inte var färdig, och att det finns många brister, sade hr Thor vidare. Särskilt i fråga om produktionen av möbler, kläder, hemmet etc. Och tänker man sätta hårdare på detsa industrier, Tidigare har man lagt an mer på tunga industrin, "som väl är rätta vägen", tillade hr Thor.

Om de stora resurser som ställs till de ryska museernas förfogande och det intima samarbetet med skolan, berättade intendent Brynolf Hellner vid Nordiska museet, medan (fiefsekreterinnan Maj Hirdman talade om kvinnorna i Sovjet, som nått full jämställdhet med männen. Det finns inga heimafrusar, förklarade hon kategoriskt, alla måste arbeta. Här bildes dock en del protester från närvarande representanter för Sällskapet Sverige—Sovjetunionen.

Störtdykande piloter larmade om brand

Genom upprepade störtdykningar över Astorp försökte ett par flygplan från Ljungbyhed på tisdagen varska om en brand som utbrutit på en ensligt liggande gård någon halvmil därifrån. Efter dykningarna satte de kurs mot brandplatsen, och folk såg då en kraftig rökpelare stiga upp ur skogen.

Det var en fastighet tillhörig snickerifabrikaren Hjalmar Borg i Björnås som antändes. Vid brandkårsens ankomst hade elden fått så stor spridning att knappast någonting stod att rädda. Ingen :vade varit hemma när elden bröt ut. Huset var försäkrat. (DN, Hälsingborg.)

Simrishamnssångare läck i Östersjön.

Simrishamnssångaren "Nedjan" på 1.175 ton d. w. på resa från Finland till Hull med träkat sprang läck i Östersjön på måndagskvällen och kom på tisdagen in till Visby. Passagerarna hade börjat krångla, varför man fick uppgifta närmaste hamn för att reparera och få bukan sänd. Angaren hade 12 graders slagsida, och efter länspumpning, som berikkas vara klar till onsdagen, följer dykarundersökning. (TT, Visby.)

Saco vill vara med i nya indexnämnden

— Ehuru det är tvekamt om det föreliggande konsumentprisindexet blir mera representativt än nuvarande levnadskostnadsindex för lägre tjänstemän än för ya:kesutövare, som SACO företräder, vill vi tillstyrka förslaget, vilket är ägnat att öka indexets allmänagiltighet, säger Saco i sitt uttalande angående omläggning av levnadskostnadsindex.

Resultatet av de årliga indexberäkningar som föreslås bir publicerat så god tid före årsskiftet att beräkningarna blir tillgängliga vid arbetsmarknadsparternas förberedande arbete för avtalsförhandlingarna i samband med årsskiftet, framhåller i uttalandet, som till slut finner det anmärkningsvärt att ingen Saco-representant föreslagits i indexnämnden.

(Annons)
Ni kan ha fullt förtroende
för Saltsjöbadstvätten. Vårt namn och våra beprövade metoder borga för ett förstklassigt utförande. Ring 19 09 80 eller lämna in kläderna i någon av våra affärer.

JÖNKÖPINGSBYRÅN
Jönköpings juridiska byrå
HANTVERKARGATAN 8, STOCKHOLM
VÄXEL: 54 08 60
★
INKASSERINGAR
KREDITUPPLYSNINGAR
Effektiv Snabb Pålitlig

Var skall Ni sätta
Er nye medarbetare?

Ert företag har expansionskraft — men kan inte expandera. Ni har inga möjligheter att utöka Edra lokaler. Kanske har Ni resignerat och avvaktar. Och ändå! *Måste* verkligen fler anställda betyda större lokaler och fler kontorsrum? Det är inte säkert. Omsorgsfull planering och riktig inredning av kontoret *kan* ge plats åt nya medarbetare. Det kan också sänka kostnaderna bl. a. genom ökad effektivitet hos personalen, snabbare arbetstakt och bättre trivsel.

Låt Åtvidabergs ta del av Edra problem! Vi har möbleringserfarena mån över hela landet och arkitekter med kontorsplanering som specialitet. Under en lång följd av år har de fått förtroendet att, i samarbete med våra kunder, genomföra de mest skilda planeringsuppdrag. Deras mångsidiga erfarenheter står *kostnadsfritt* till Ert förfogande.

Nu är rätta tiden — tag kontakt med
ÅTVIDABERGS
STOCKHOLM, GOTEBORG, MALMÖ. FÖRSÄLJNINGSKONTOR ÖVER HELA LANDET.

Personalen förstår Edra lokalbekymmer, men väntar att Ni gör det bästa av situationen

Möjligheterna att utöka kontoren är för närvarande starkt beskurna. Personalen har i allmänhet full förståelse för att företagen under nuvarande restriktioner inte kan skaffa utrymmen i samma takt som tiden och utvecklingen kräver. Ändå finner man sig ofta i en viss tvångslethet. Företagets framtid är ju ofta personalens, och om företagen endast *gör sitt bästa*, för att komma till rätta med lokalproblemen, så kan de också räkna med personalens fortsatta stöd och lojalitet.

Ombudsmannen i Kvinnliga Kontoristföreningen i Stockholm, fru Elsie Henriksen, har genom sitt arbete haft anledning att sätta sig in i personalens syn på företagens lokalbrist.

— Vi konstaterar har full förståelse för

Elsie Henriksen.

ju ett känt förhållande att trivsel och effektivitet brukar gå hand i hand. Inte minst är det till fördel för de anställda att lokalerna är riktigt planerade och arbetsplatserna inredda för vars och ens arbetsuppgifter. Det underlättar arbetet och personalen känner mera — med samma arbetstakt.

Det är i det här sammanhanget roligt att kunna konstatera, att våra företag mer och mer går in för noggrann planering av lokalerna och deras inredning och därvid också oftast anlitar experthjälp.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.